

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 100. Hujus Pontificis Historia, variæque illius dignitates.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI
A.C. 1591.

posita ad aram ducebatur, ubi rursus ab omnibus Cardinalibus pari submissio- nis obsequio colebatur, atque appropin- quante nocte in magna sede ad Ba- silicam Divi Petri deferebatur, ubi præ- tereuntem tam copiosa concurrentis populi multitudo circumdabat, ut non- nisi ægerrime ad Templum deferri pos- set. Demum precibus coram sanctissi- mo Sacramento persolutis ad altare sanctorum Apostolorum deportatus ter- tia vice consueto obsequio honorabatur, ubi universo populo bene precatus est: peractis vero hisce solemniis ad Vati- canum Palatium concessit, nomenque Innocentii IX. assumpsit. Agebat tum septuagesimum tertium ætatis suæ an- num.

§. C.

Hujus Pontificis Historia, variaque illius dignitates.

Ciac. p. 235. Eratis patria Bononiensis nomine Joannes Antonius Fachinettus ex nobilissimo genere in Novarrensi Diæcesi die vigesima Mensis Augusti anno Christi millesimo quingentesimo decimo nono natus, qui Bononiæ multiplici literarum disciplina institutus, ibidemque utrius- que jurisprudentiæ laurea decoratus Romam contendit, ubi Ardinghello Cardinali ab epistolis erat, postea vero ab

Sæcul XVI.
A C 1591.

ab Alexandro Farnesio Cardinale Pauli III. Nepote in ipsius familiam receptus Avenionem mittebatur, inde autem redux Parmensis Gubernator renuntiabatur. Demum utriusque, ut vocant, Signaturæ Referendarius a Paulo IV., ac postea a Pio IV. Neocastrensis in Calabria Episcopus salutatus, ad Concilium Tridentinum decernebatur, ex quo loco tanquam Papæ Nuntius Venetias missus sexto ibidem anno substitit: ineunte autem Gregorii XIII. Pontificatu Romam reversus ad suam Diæcesin secessit, cui etiam cum ingenti Zelo, ac pietate præfuit: porro cum in hac regione aeris asperitas ejus valetudini adversaretur, hinc Episcopatu cedens Romam rediit, ubi a summo Pontifice gravissimis præfectus negotiis Patriarcha Jerosolymitanus creabatur, ac demum anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo octogesimo tertio Cardinalis tit. sanctorum quatuor Coronatorum eligebatur, unde etiam vulgo Cardinalis de sanctis quatuor Coronatis dictus est. Ceterum Sixto quinto ad Pontificatum evecto unacum aliis nominatus est, ut causam de Guisii Cardinalis nece, necnon de Borbonio Cardinale ab Henrico III. Galliarum Rege in vincula coniecto discuteret: denique regnante Gregorio XIV. omnia Signaturæ negotia expedire

M 4

dire

Sæcul XVI.
A.C. 1591.

dire iussus cum ingenti prudentia, atque integritate hoc munere defunctus est.

§. CI.

Pontificatus sui auspicia.

Eiac. l. c.

Thu. l. 102.

Die tertia Novembris, in quam dies Dominica inciderat, neo-electus Pontifex in Basilica Principis Apostolorum in specula, ex qua Pontifices in solemnioribus festis populo benedicere solent, inauguratus est, altera autem die convocato Purpuratorum Senatu Cardinalibus ob factam electionem gratias referens plura eis, quæ pro Ecclesiæ utilitate concepisset, consilia manifestabat, atque inter alia exponebat, quod secreto proprias haberet pecunias, quibus sacræ Sedis necessitatibus, ac populi miseris in variis gravioribus occasionibus subvenire posset: insuper quadraginta aureorum millia mutuo accepit, ne aurum, quod in Adriani arce a Sixto V. depositum erat, attingeret, quoniam expedire Reipublicæ dicebat, ut in ærario Pontificio magnum aliquod auri pondus ad graviora rerumpublicarum incommoda, & duriora tempora reconditum, & intactum servaretur: insuper petebat, ut tunc, si annona, vel aliæ merces emerentur, cuncta semper parata pecunia solverentur,